

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně

Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X
sídlem X
zastoupena advokátem Mgr. Jiřím Douskem
SPOLAK advokátní kancelář s.r.o.
sídlem 8. března 21/13, 460 05 Liberec

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2021, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 20. 10. 2020, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků podle § 56 odst. 2 písm. d) zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti“), ve spojení s porušením § 51 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

2. Uvedených přestupků se žalobkyně dopustila tím, že:

dne 19. 8. 2019 neprovedla pravidelné školení v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů pro účely profesní způsobilosti řidičů v učebně na adrese uvedené v seznamu žadatelů školení v objektu společnosti X, X, X, přestože konání daného školení oznámila na den 19. 8. 2019 od 8:00 do 13:00 hod. v rozsahu 35 hodin;

dne 10. 1. 2020 neprovedla pravidelné školení v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů pro účely profesní způsobilosti řidičů v učebně na adrese uvedené v seznamu žadatelů školení v objektu X, X, přestože konání daného školení oznámila na den 10. 1. 2019 na 8:00 hod. v rozsahu 7 hodin;

jako provozovatel školicího střediska dále oznámila správnímu orgánu I. stupně konání pravidelných školení v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů pro účely profesní způsobilosti řidičů v učebně na adrese Střední průmyslová škola X, X, X ve dnech:

- 9. 11. 2019, od 9:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 17 účastníků,
- 14. 12. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 24 účastníků,
- 25. 11. 2017, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 11 účastníků,
- 30. 12. 2017, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 16 účastníků,
- 28. 4. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 28 účastníků,
- 1. 12. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 19 účastníků,
- 13. 4. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 22 účastníků.

Tato školení se však v oznámených termínech a místě nekonala.

Jako provozovatel školicího střediska rovněž oznámila správnímu orgánu I. stupně konání pravidelných školení v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů pro účely profesní způsobilosti řidičů v učebně na adrese X, X, X ve dnech:

- 11. 11. 2017, od 8:30 hod., sedmihodinové školení, celkem 25 účastníků,
- 22. 12. 2017, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 17 účastníků,

2. 1. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 15 účastníků,
3. 1. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 30 účastníků,
6. 1. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 24 účastníků,
8. 1. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 18 účastníků,
13. 1. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 21 účastníků.
15. 1. 2018, od 9:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 14 účastníků,
20. 1. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 14 účastníků,
27. 1. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 9 účastníků,
10. 2. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 10 účastníků,
17. 2. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 17 účastníků,
24. 2. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 18 účastníků,
10. 11. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 19 účastníků.
27. 12. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 18 účastníků,
2. 1. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 15 účastníků,
3. 1. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 30 účastníků,
4. 1. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 25 účastníků,
5. 1. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 25 účastníků,
19. 1. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 12 účastníků,
25. 1. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 15 účastníků.
9. 2. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 20 účastníků,
20. 2. 2019, od 9:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 27 účastníků,
2. 3. 2019, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 17 účastníků,
10. 3. 2019, od 9:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 9 účastníků,
16. 12. 2017 od 8:00 do 18:00 hod., 17. 12. 2017 od 8:00 do 18:00 hod., 18. 12. 2017 od 8:00 do 18:00 hod., 19. 12. 2017 od 8:00 do 13:00 hod. (celkem 4 účastníci),
9. 3. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 10. 3. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 11. 3. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 12. 3. 2019 od 8:00 do 13:00 hod. (celkem 5 účastníků),
29. 3. 2019 od 13:00 do 18:00 hod., 30. 3. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 31. 3. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 1. 4. 2019 od 8:00 do 18:00 hod. (celkem 4 účastníci),
16. 5. 2019 od 13:00 do 18:00 hod., 17. 5. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 18. 5. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 19. 5. 2019 od 8:00 do 18:00 hod. (celkem 2 účastníci),
20. 6. 2019 od 13:00 do 18:00 hod., 21. 6. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 22. 6. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 23. 6. 2019 od 8:00 do 18:00 hod. (celkem 3 účastníci).

Ani tato školení se v oznámených termínech a místě nekonala.

Jako provozovatel školicího střediska dále oznámila správnímu orgánu I. stupně konání

pravidelných školení v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů pro účely profesní způsobilosti řidičů v učebně na adrese X, X, X ve dnech:

- 21. 10. 2017, od 8:30 hod., sedmihodinové školení, celkem 23 účastníků,
- 2. 12. 2017, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 15 účastníků,
- 16. 12. 2017, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 10 účastníků,
- 26. 12. 2017, od 9:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 11 účastníků,
- 17. 3. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 14 účastníků,
- 29. 4. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 8 účastníků,
- 3. 11. 2018, od 9:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 18 účastníků.
- 15. 12. 2018, od 8:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 11 účastníků,
- 21. 12. 2018, od 9:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 5 účastníků,
- 12. 1. 2018, od 9:00 hod., sedmihodinové školení, celkem 14 účastníků,
- 10. 11. 2017 od 8:00 do 18:00 hod., 11. 11. 2017 od 8:00 do 18:00 hod., 12. 11. 2017 od 8:00 do 18:00 hod., 13. 11. 2017 od 8:00 do 13:00 hod. (celkem 3 účastníci),
- 6. 4. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 7. 4. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 8. 4. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 9. 4. 2019 od 14:30 do 19:30 hod. (celkem 4 účastníci),
- 18. 5. 2018 od 14:30 do 19:30 hod., 19. 5. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 20. 5. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 21. 5. 2018 od 8:00 do 18:00 hod. (celkem 4 účastníci),
- 1. 6. 2018 od 14:30 do 19:30 hod., 2. 6. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 3. 6. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 4. 6. 2018 od 8:00 do 18:00 hod. (celkem 4 účastníci),
- 13. 7. 2018 od 14:30 do 19:30 hod., 14. 7. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 15. 7. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 16. 7. 2018 od 8:00 do 18:00 hod. (celkem 3 účastníci),
- 11. 8. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 12. 8. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 13. 8. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 14. 8. 2018 od 8:00 do 13:00 hod. (celkem 3 účastníci),
- 16. 11. 2018 od 14:30 do 19:30 hod., 17. 11. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 18. 11. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 19. 11. 2019 od 8:00 do 18:00 hod. (celkem 3 účastníci),
- 1. 12. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 2. 12. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 3. 12. 2018 od 8:00 do 18:00 hod., 4. 12. 2018 od 8:00 do 13:00 hod. (celkem 4 účastníci),
- 19. 1. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 20. 1. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 21. 1. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 22. 1. 2019 od 8:00 do 13:00 hod. (celkem 3 účastníci),
- 23. 2. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 24. 2. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 25. 2. 2019 od 8:00 do 18:00 hod., 26. 2. 2019 od 8:00 do 13:00 hod. (celkem 3 účastníci).

Tato školení v oznámených termínech a místě žalobkyně rovněž neprovedla.

3. Za spáchání popsaných přestupků byla žalobkyni podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s § 56 odst. 4 písm. a) zákona o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti

uložena pokuta ve výši 500 000 Kč a současně jí byla podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona odpovědnosti za přestupky uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

4. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že u žalobkyně byly provedeny ve dnech 2. 8. 2019, 19. 8. 2019 a 10. 1. 2019 kontroly, během nichž bylo zjištěno neprovádění výuky v ohlášeném místě a čase. Správní orgán I. stupně proto vyzval subjekty, u nichž měla v minulosti proběhnout další nahlášená školení, aby sdělily, zda v jejich prostorách ohlášená školení probíhala. Zjistil přitom, že v prostorách X, neproběhlo od 14. 2. 2015 žádné školení, v prostorách X rovněž neproběhlo žádné z ohlášených školení, v prostorách Střední lesnické školy a Střední odborné školy Šluknov, příspěvková organizace, bylo provedeno pouze jedno školení dne 30. 1. 2016, v prostorách X, neproběhlo žádné z ohlášených školení, stejně tak neproběhlo žádné školení v prostorách pronajatých žalobkyni panem Michalem Schwarzem. Správní orgán I. stupně rovněž zjistil, že některým řidičům, kteří se měli účastnit školení, byl vydán nový řidičský průkaz s vyznačenou profesní způsobilostí řidiče.
5. Oznámením o zahájení řízení ze dne 28. 11. 2019 bylo žalobkyni sděleno zahájení správního řízení ve vztahu ke školením, která měla proběhnout ve dnech 2. 8. 2019 a 19. 8. 2019. Oznámením o zahájení řízení ze dne 2. 7. 2020 bylo toto řízení rozšířeno o školení, která měla proběhnout ve dnech 9. 11. 2019, 14. 12. 2019 a 10. 1. 2020.
6. Na ústním jednání konaném dne 27. 7. 2020 se za žalobkyni ke shromážděným důkazům týkajícím se školení, která měla proběhnout ve dnech 2. 8. 2019, 19. 8. 2019, 10. 1. 2019, 9. 11. 2019 a 14. 12. 2019, vyjádřil jednatel žalobkyně pan X. Tvrdil, že uvedená školení proběhla v daných termínech, nebylo ovšem dodrženo místo konání. Prováděna měla být v sídlech žalobkyně.
7. Oznámením o zahájení řízení ze dne 22. 9. 2020 bylo řízení rozšířeno o další desítky školení, která měla proběhnout v prostorách X, X. Tímto oznámením byla žalobkyně rovněž informována o konání ústního jednání a byla poučena ve smyslu § 36 odst. 1 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobkyně na výzvu nereagovala a k ústnímu jednání konanému dne 12. 10. 2020 se bez předchozí omluvy nikdo nedostavil.
8. Shora označeným rozhodnutím správní orgán I. stupně uznal žalobkyni vinnou z popsanych přestupků. V první části rozhodnutí vyjmenoval a popsal shromážděné důkazy. Rozhodoval na základě protokolů o kontrolách, seznamů přihlášených účastníků, vyjádření žalobkyně, vyjádření subjektů, jež měly poskytovat prostory určené k provádění školení, potvrzení o absolvování školení vydané Petru Pospíšilovi a Janu Novákovi a seznamů nahlášených účastníků školení na jednotlivých adresách.
9. Na základě těchto důkazů správní orgán I. stupně neuvěřil obecnému tvrzení žalobkyně, že by školení měla probíhat na jiných místech. Svou námitku žalobkyně nikterak nerozvedla ani nedoložila, přestože měla možnost tak učinit mimo jiné na ústním jednání dne 12. 10. 2020, ke kterému se nedostavila. Její tvrzení tedy správní orgán I. stupně označil za účelové. Dodal, že jednatel žalobkyně nekonání uvedených školení nedokázal během kontroly vysvětlit. V této souvislosti se odkázal na telefonický hovor zaznamenaný v protokolu o kontrole.

10. Při stanovení výše trestu hodnotil správní orgán I. stupně v neprospěch žalobkyně, že k porušení povinností došlo opakovaně. Jednalo se celkem o 43 pravidelných školení, kterých se mělo účastnit 742 účastníků. V neprospěch žalobkyně hodnotil i závažnost přestupků, kterou spojoval s potenciálním nebezpečím, jež představují neproškolení řidiči pro silniční provoz. Dále přihlédl k tomu, jaký zisk z neprovedených školení žalobkyně mohla dosáhnout. Jelikož cenu školení žalobkyně nezveřejnila, vycházel z ceníků čtyř konkurenčních společností, jejichž ceny zprůměroval a poté podstatně понížil. Dospěl přitom k předpokládanému zisku 646 000 Kč. I s ohledem na tuto skutečnost rozhodl o uložení pokuty ve výši 500 000 Kč.
11. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně brojila odvoláním. Rozvedla přitom své předchozí tvrzení a dodala, že školení byla provedena na jiných místech z důvodu větší hospodárnosti a také probíhající pandemie nemoci COVID-19. Uznala, že sice bylo prokázáno neprovedení školení na ohlášených místech, správní orgán I. stupně však nevyvrátil možnost konání školení na místech jiných. Na podporu svých argumentů doložila podepsané docházkové listy z jednotlivých školení. Správnímu orgánu I. stupně dále vytýkala absenci poučení ve smyslu § 36 odst. 1 a 3 správního řádu. Namítala, že rozhodnutí bylo vydáno již po třiceti dnech od zahájení řízení, a žalobkyně tak neměla dostatečný prostor připravit si svou obhajobu. Správní orgán I. stupně také jednal v rozporu se zásadou materiální pravdy, když si například nevyžádal svědecké výpovědi školených řidičů. Žalobkyně dále rozporovala určení výše sankce. Úvahu o možné výši zisku žalobkyně označila za zcela vybočující z mezí správního uvážení. Nesouhlasila ani s hodnocením přitěžujících a polehčujících okolností, jelikož nebyla vzata v potaz její dosavadní přestupková zchovalost. Tím, že správní orgán I. stupně spojil více věcí do jedné, fakticky vyloučil preventivní funkci trestu.
12. K odvolání prvostupňové rozhodnutí přezkoumal žalovaný. Stejně jako správní orgán I. stupně neuvěřil tvrzení žalobkyně o konání školení na jiném místě a označil jej za účelové. Pokud by totiž žalobkyně školení konala, sdělila by tuto skutečnost již při prvním telefonickém hovoru v průběhu kontroly či při sdělení obvinění. Tím, že tak neučinila, byla snížena důvěryhodnost tvrzení žalobkyně. Argumentaci týkající se hospodárnosti a snížení mobility v důsledku pandemie nemoci COVID-19 žalovaný rovněž odmítl. Na konkrétních případech ilustroval, že konání školení v Liberci by byla pro mnoho účastníků z vzdálenějších míst výrazně nevýhodnější oproti původně plánovaným a nahlášeným místům. Docházkové listy přiložené k odvolání žalovaný hodnotil jako nevěrohodné, neboť na každém z nich bylo jako místo konání uvedeno vždy původně nahlášené místo. Pro tyto rozpory a pro skutečnosti vyplývající z ostatních důkazů dospěl žalovaný k závěru, že se školení vůbec nekonala. Provádění dalších důkazů, například svědeckých výpovědí, pokládal za nadbytečné.
13. Žalovaný nesouhlasil s žalobkyní ani v tom, že mělo dojít k porušení § 36 odst. 1 a 3 správního řádu. Žalobkyně byla poučena o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a svého práva využila při ústním jednání dne 27. 7. 2020. Podle žalovaného nebylo možné tvrdit, že by správní orgán I. stupně rozhodl příliš rychle, když své rozhodnutí vydal v zákonné lhůtě. Žalovaný považoval prvostupňové rozhodnutí, včetně určení výše sankce, za řádně odůvodněné. Žalovaný nahlédl do výkazu zisku a ztrát žalobkyně zveřejněných ve sbírce listin a porovnal bilanci zisku a ztrát žalobkyně za roky 2015, 2016, 2017. Dospěl k závěru, že žalobkyně je sice ve ztrátě, nicméně její aktiva jsou

dostatečná k pokrytí uložené sankce. Doplnil, že za polehčující okolnosti lze považovat přestupkovou zchovalost žalobkyně i skutečnost, že v důsledku spáchání označených přestupků nedošlo k hmotné škodě ani újmě na zdraví. Za hlavní přítěžující okolnost považoval rozsah protiprávní činnosti a dobu jejího trvání. Zdůraznil, že řádný průběh školení bezprostředně ovlivňuje bezpečnost silničního provozu. Prvostupňové rozhodnutí tedy žalovaný považoval za správné, svým rozhodnutím jej potvrdil a odvolání žalobkyně zamítl.

II. Žaloba

14. Žalobkyně v žalobě namítala, že správní orgány zcela ignorovaly ustanovení § 36 správního řádu. K zahájení správního řízení totiž částečně došlo až doručením oznámení o zahájení řízení o přestupcích ze dne 22. 9. 2020. Správní orgán tedy vydal rozhodnutí již po 30 dnech od zahájení řízení. Žalobkyně proto neměla dostatečný čas a prostor na svoji obranu. Dne 27. 7. 2020 se sice konalo ústní jednání, avšak toto ústní jednání nesměřovalo ke všem skutkům. Pro některé skutky bylo řízení zahájeno až doručením oznámení o zahájení řízení o přestupcích ze dne 22. 9. 2020. Těžko lze tedy argumentovat tím, že se mohla žalobkyně dne 27. 7. 2020 seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí.
15. V dalším žalobním bodu žalobkyně žalovanému vytýkala, že nevzal v potaz docházkové listy doložené k odvolání a neprovedl další dokazování, např. v odvolání požadované výsledky účastníků školení. Dle žalobkyně nebyla dodržena zásada, že vina musí být prokázána nade vši pochybnost, a zásada materiální pravdy, čímž bylo zasaženo do práva žalobkyně na spravedlivý proces. Výstup z ústního jednání ze dne 27. 7. 2020 nebylo možné použít jako důkaz ve vztahu k přestupkům, pro které správní orgán zahájil řízení až po tomto ústním jednání. Telefonický rozhovor, o němž není ve spise žádný záznam, také nemohl sloužit jako důkaz.
16. Žalobkyně považovala napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť nebylo důsledně zdůvodněno. Správní orgán I. stupně důkazy pouze vyjmenoval, nebylo však patrné, jaký důkaz přiřadil k jakému skutku. Žalobkyně v této souvislosti odkazovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51. Zjištěný stav také neodpovídal popsané skutkové podstatě. Konání školení na jiném místě totiž není porušením plánu výuky. Správní orgány rovněž nepřihlédly k tomu, že se část školení konala za stavu pandemie COVID-19. Důsledně zdůvodněna nebyla ani výše ukládané sankce. Nebylo zohledněno například to, že žalobkyně v minulosti nebyla za žádný přestupek postižena. Správní orgán I. stupně také spojil několik skutků, čímž vyloučil preventivní funkci trestu. Vyměřením mnohonásobně nižší pokuty za jeden konkrétní skutek by byla žalobkyně poučena, že musí změnu místa konání sama nahlásit. Takto poučena však nebyla. Správními orgány provedené srovnání uložené pokuty s hypotetickými částkami, které žalobkyně mohla za školení dostat, stejně jako údaje o obratu žalobkyně, dle žalobkyně neodpovídají skutečnému stavu věci.
17. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

18. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že § 36 správního řádu neporušil. Totožnou námitku žalobkyně přitom vypořádal již v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že ústní jednání se konalo rovněž dne 12. 10. 2020 a žalobkyni na něm byla dána opětovně možnost vyjádřit se k shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí.
19. K otázce neprovedení dalšího dokazování výsledkem účastníků školení žalovaný odkázal na odůvodnění napadené rozhodnutí, kde podrobně vysvětlil, z jakého důvodu je považoval za nadbytečné.
20. K námitce týkající se nedostatků provedeného dokazování žalovaný uvedl, že telefonický hovor zmiňovaný žalobkyní proběhl dne 2. 8. 2019 a jeho obsah byl zaznamenán v protokolu o kontrole č. j. OD-795/19-1/112.1/Li. Tento hovor však nebyl stěžejním důkazem. Žalovaný také trval na tom, že docházkové listy přiložené k odvolání neprokazují, že by se uvedená školení konala na jiném místě.
21. Co se týče rozporu mezi skutkovou podstatou přestupků a zjištěným stavem, odkázal žalovaný rovněž na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde rozvedl, z jakého důvodu jednání žalobkyně uvedenou skutkovou podstatu naplňuje. Opětovně odmítl i námitku hospodárnosti či snížení mobility v důsledku pandemie nemoci COVID-19.
22. Závěrem žalovaný reagoval na výtky týkající se výše uložené sankce. Žalobkyně dle žalovaného neprokázala, že by byla pokuta nepřiměřená nebo dokonce likvidační. Navrhl proto, aby soud podanou žalobu zamítl, náhradu nákladů nepožadoval.

IV. Ústní jednání

23. Při ústním jednání dne 22. 9. 2022 žalobkyně i žalovaný setrvali na své právní argumentaci. Soud nedoplňoval dokazování svědeckými výpověďmi účastníků školení, neboť to pro posouzení důvodnosti žaloby považoval za nadbytečné.

V. Posouzení věci soudem

24. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., s limity týkajícími se správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/20163-16, publ. ve Sb. NSS 3528/2017, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
25. Podle § 51 odst. 1 písm. a) zákona o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti je provozovatel školicího střediska povinen provádět výuku a výcvik podle plánu pro zajištění výuky a výcviku.
26. Podle § 56 odst. 2 písm. d) téhož zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako provozovatel školicího střediska dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 51 neprovádí výuku a výcvik podle plánu pro zajištění výuky a výcviku.

27. Před vlastním posouzením věci se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Podle žalobkyně nebylo napadené rozhodnutí důsledně zdůvodněno a správní orgány získané důkazy pouze vyjmenovaly, aniž by je přiřadily ke konkrétním skutkům. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, vyplývá, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vykládána jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, jelikož nelze zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Podle žalobkyně citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, je rozhodnutí správního orgánu, v jehož odůvodnění nejsou uvedeny důkazy, na jejichž podkladě správní orgán dovodil své závěry, v rozporu s § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) a je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
28. Ve zde přezkoumávaném případě však byla situace zcela odlišná. Správní orgán I. stupně na stranách 5 až 10 pod body 1 až 32 vyjmenoval veškeré důkazy, z nichž vycházel při svém rozhodování. V následující části odůvodnění pak spojoval konkrétně označené důkazy s jednotlivými skutky popsány ve výroku rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že všechny důkazy byly řádně označeny a rovněž bylo konkrétně zhodnoceno, jaká zjištění z nich vyplývala. Tímto způsobem správní orgán I. stupně popsal všechna výše označená porušení. Zdejší soud hodnocení shromážděných důkazů považuje za konkrétní a přehledné.
29. Žalobkyně se rovněž mylí, pokud tvrdí, že správní orgány vycházely z telefonického hovoru, který nebyl zaznamenán ve spise. Tento hovor, jak ostatně konstatoval již žalovaný, proběhl dne 2. 8. 2019 a jeho obsah byl zaznamenán v protokolu o kontrole č. j. X. Není pravdou ani to, že by správní orgány nepřihlédly k výtkám týkajícím se hospodárnosti či stavu pandemie COVID-19. Ty byly vypořádány mimo jiné na straně 5 napadeného rozhodnutí. Ani tyto žalobní námitky tedy neobstojí.
30. Další námitce spočívající v porušení § 36 správního řádu soud taktéž nepřisvědčil. Je sice pravdou, že na ústním jednání dne 27. 7. 2020 nebyly projednány všechny skutky, z nichž byla žalobkyně nakonec obviněna, a správní řízení bylo ve vztahu k některým porušením zahájeno až oznámením o zahájení správního řízení dne 22. 9. 2020. Je však nutné vyzdvihnout, že tímto oznámením byla žalobkyně současně vyzvána k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a rovněž byla informována o konání ústního jednání dne 12. 10. 2020. Soud v tomto kontextu zdůrazňuje, že žalobkyně byla prostřednictvím uvedené výzvy seznámena se všemi skutky, jež jí byly kladeny za vinu, a zároveň jí byla v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí. Není tedy možné tvrdit, že by bylo jakkoli zasaženo do jejích práv. Že žalobkyně této možnosti nevyužila a na ústní jednání dne 12. 10. 2020 se nedostavila, nelze vytýkat správnímu orgánu, který své zákonné povinnosti uložené § 36 odst. 1 a 3 správního řádu řádně dostál.
31. Související argumentace, že správní orgán vydal prvostupňové rozhodnutí příliš brzy po zahájení správního řízení, je také nedůvodná. Podle § 71 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž lze ve výjimečných případech připočítat dobu až 30 dnů. Je tedy zjevné, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu se zákonem, pokud rozhodl ve lhůtě, kterou mu k tomu stanoví správní řád. S ohledem na

výše uvedené nelze namítat, že by žalobkyně neměla dostatečný čas a prostor na svoji obranu.

32. Pokud žalobkyně v další části žaloby tvrdila, že měly být jako důkaz přijaty v odvolání předkládané docházkové listy, je třeba uvést, že tyto hodnoceny byly. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí, konkrétně ze strany 5, vyplývá, že žalovaný docházkové listy posuzoval. Dle jeho názoru však neprokazovaly provedení školení na jiných místech. Obsahovaly totiž označení původně nahlášených míst školení a nikoli sídla žalobkyně, kde se podle její verze událostí měla daná školení konat. S tímto hodnocením žalovaného se soud ztotožňuje. Závěry žalovaného ostatně žalobkyně v žalobě nijak konkrétně nezpochybnila a nepřednesla relevantní argumentaci, kterou by je vyvrátila. Neprovedení dalších důkazů, tedy navrhovaný výslech účastníků školení, žalovaný rovněž řádně zdůvodnil. Považoval je za nadbytečné, jelikož ostatními důkazy, včetně žalobkyniní dodaných docházkových listů, byl zjištěn skutkový stav, o němž nebyly důvodné pochybnosti. I toto zdůvodnění považuje soud za správné a dostatečné. Proto také ani soud výslechy osob uvedených na prezenčních listinách neprováděl.
33. V tomto kontextu pak neobstojí ani další žalobní námitka, že nebyla naplněna skutková podstata přestupků. Jak bylo uvedeno výše, nebylo prokázáno, že by uvedená školení probíhala na jiném místě. Tvrzení, že konání školení v jiných prostorách není porušením plánu, je proto zcela bezpředmětné.
34. Pokud jde o námitky směřující do výše uložené pokuty, žalobkyně předně namítala, že správní orgány svou úvahou spočívající ve výpočtu předpokládaného zisku zcela vybočily z mezí správního uvážení. K tomu je třeba zdůraznit, že kritéria vyjmenovaná v § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky jsou demonstrativní, není tedy třeba, aby správní orgány vyčerpávajícím způsobem přezkoumávaly naplnění každého z nich. Účelem uvedeného ustanovení je dát správním orgánům kritéria k potřebné individualizaci ukládané sankce tak, aby nebyla arbitrární a pouze obecně odůvodněná (srov. obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2016, č. j. 6 As 119/2016-36, a ze dne 17. 6. 2020, č. j. 1 As 80/2020-36).
35. Z uvedených rozsudků je zřejmé, že správní orgány mohly přistoupit i k hodnocení dalších kritérií nad rámec těch, uvedených v § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky, v případě, že dodržely obecné požadavky na odůvodnění ukládání správních sankcí. Ostatně možnost užití matematického výpočtu k odůvodnění výše sankce aproboval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 24. 11. 2003, č. j. 5 A 56/2000-32.
36. Ve zde přezkoumávaném případě správní orgán I. stupně hodnotil v neprospěch žalobkyně opakované porušení spočívající v nekonání 43 pravidelných školení, kterých se mělo účastnit 742 účastníků. Jako přítěžující okolnost hodnotil i závažnost přestupků, kterou spojoval s potenciálním nebezpečím, jež představují neproškolení řidiči pro silniční provoz. Za polehčující okolnost žalovaný označil to, že v důsledku spáchání výše označených přestupků nedošlo k hmotné škodě ani újmě na zdraví. V tomto kontextu se jako nepravdivé ukázalo tvrzení žalobkyně, podle něž žalovaný vůbec nevzal v potaz její přestupkovou záchovalost. Skutečnost, že nebyla žalobkyně v minulosti postižena za žádný přestupek, totiž bylo v její prospěch hodnoceno na straně 9 napadeného rozhodnutí.
37. S odkazem na jednotnost správních řízení žalovaný dále doplnil úvahu o výši trestu o výkazy zisku a ztrát žalobkyně zveřejněné ve sbírce listin. Je tedy zřejmé, že výpočet

předpokládaného zisku z přestupkového jednání žalobkyně nestojí sám o sobě jako jediný důvod pro uložení pokuty v uvedené výši. Je jen dalším z kritérií, ke kterým bylo přihlíženo. Takové odůvodnění soud považuje za přezkoumatelné, podrobné a zcela dostatečné. Žalobkyně nadto konkrétně netvrdila, z jakého důvodu je provedený výpočet nesprávný, případně proč údaje o obratu neodpovídají skutečnosti. Její námitka byla v tomto směru zcela obecná. Ke svým majetkovým poměrům také nedodala žádné konkrétní aktuální informace.

38. Tvrdila-li žalobkyně, že správní orgán spojil několik skutků, čímž nemohlo dojít k preventivní funkci trestu, opomněla, že povinnost spojit více řízení do jednoho, vyplývá přímo ze zákona, konkrétně z § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Ostatně o této skutečnosti již byla žalobkyně informována ze strany žalovaného v napadeném rozhodnutí. Její argumentace je nadto zcela nelogická, jelikož k neuskutečnění všech výše označených školení došlo dávno před vydání prvostupňového rozhodnutí. Ukládání sankcí za každé takové porušení zvlášť by preventivní funkci trestu nikterak nereflektovalo, jelikož místo uložení jedné pokuty by došlo současně k uložení 43 různých sankcí, což by pro žalobkyni bylo ve výsledku méně výhodné než uložení sankce jedné. Nadto je zřejmé, že o preventivní funkci trestu lze hovořit v případě, že uložená pokuta může odradit pachatele od spáchání dalšího přestupku. To se však zcela jistě nemůže stát v souvislosti s již v minulosti spáchanými přestupky. Tvzení, že měly správní orgány žalobkyni poučit o její nezákonné činnosti prostřednictvím uložení pokuty, považuje zdejší soud za absurdní. I tuto žalobní argumentaci tedy soud odmítl.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
41. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, který požadoval nahradit náklady řízení za dopravu k ústnímu jednání před soudem. Soud však dospěl k závěru, že žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, neboť i na účast u ústního jednání před soudem, při němž žalovaný obhajuje své rozhodnutí, nahlíží soud jako na běžnou činnost žalovaného. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 22. září 2022

Mgr. Lucie Trejbalová v. r.
předsedkyně senátu